

1-25-1945

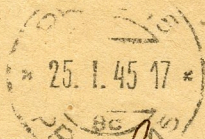
Censored Correspondence to Prag-Pankratz Prison from Birkenau

Follow this and additional works at: <https://digital.kenyon.edu/bulmash>

Recommended Citation

"Censored Correspondence to Prag-Pankratz Prison from Birkenau" (1945). *Bulmash Family Holocaust Collection*. 2012.1.361abc.
<https://digital.kenyon.edu/bulmash/1050>

This Book is brought to you for free and open access by the Special Collections at Digital Kenyon: Research, Scholarship, and Creative Exchange. It has been accepted for inclusion in Bulmash Family Holocaust Collection by an authorized administrator of Digital Kenyon: Research, Scholarship, and Creative Exchange. For more information, please contact noltj@kenyon.edu.

Pan

*U. G. F. Jaroslav Krepínský D. V. H. A.
II. Abteilung Zelle 111.*

*Paha - Pankrác.
Sěmecká věznice.*

Opal. X.

II/111.

Tiřina Kréřinská, Praha XII.

Schmerinova 32.

↑ překoň.

Praha, dne 24. ledna 1945.
ve středu 12 hod. nocí

milý nejdražší manželi a náš plavý Tatičku.

Předem přijmi od nás mnoho srdečných pozdravů a těch nejkrásnějších vzpomínek na Tebe. Od poslední návštěvy u Tebe, pláče každý den. Nemohu na Tebe ani na chvíli zapomenout. Někdo čekala každý den na Tebe, kdy se opět navrátíš domů. Trváš, marně. Trvá byh, marnivě všechny ty modlitby moje, a těch našich dětí. O, kdybys je viděl a plynul každý den, Jaruška ta chudinka co se pro Tebe naplakala jenom, vše bylo marnivost. A Jiriček, ten malíčkej chudáček opuštěn vlastním svým tatíčkem, tak Te mrazí, ty jeho prostounké modlitbičky, vřady se ani jinak nemodlí, jen když je před ním Tvůj obráček, poslední Tvé foto. A pak říká každému, chudáček tatíček, a dává se na foto a říká: Tatíčku, pojď domů, k Tatičkovi, chudáčku.

4.) Práci domácí jsem měla, kroužky na my-
sí oken jsem dělala. Za kus 2.50K. Vůbec
jsem nic nevýdělala. 20K na 9 hodin. Tak
hledám něco lepšího. Ale práce jsem už ani
také nebaví, nemám u ničeho zájmu, věnuji
na pítěku, zblázním se zde docela, budu-li
dít sama. Vždyť Hallovie chtěli na mě pe-
nize, bych jim dala ně přijela. Že jsem přij
nestyda, беру od sociálky a na Milcu přij
jsem si nepaměta, abych jí dala, když on
byl v létě v Risi. Řekl mi právě dnes, na
Vašeho tatíčka se vy... vždyť vy máte
víc peněz než my. To jsou nestydové co?
Za hlídání Yrůčka u chůvy mě to stálo
uhli šaška, 3 kg brambor, housky a cigarety.
Zadarmo mě nic nikdo neudělá. Hanba
mluvit, vydrčeduchové jsou to. Jaroušku sla-
ty, coš mi to provedl, vidíš myši ale jst už
pórdě. To už mě nemůžeš nikdy nahradit ten
ztracený čas. Připadám si nyní jako mrtva,
jako bych ani nežila. Jaroušinku můj miláč-
ku, myslím se se tě nedočkám. Nemohu tak
dlouho čekat, nemohu žít bez Tvé lásky. Bojím
se, abych pakem neumřela steskem po Tobě. Ty
se můj Jaroušku šetři, ať ne onemocníš, musíš se
navrátit ke svým dětem, co by s Jarouškou
bylo? Potřebujeme tě. Neapomeň na nás.
Bojím se velmi abys sis od nás neodvyl.
Pozdravuj tě a líbá. tě milionkrát, tvá nešťast-
ná žena a Tvé opuštěné děti. Na shledanou.

2.)

haličku. Ať jsem doma, ať jdu do obchodu,
ať jdu kamkoli v všude, ať jen své foto,
a pláče strašně, nedám mu - li je. Dává
se Ti do obličejí, už jako starý, a vydrží
se tak v tichosti držet těbas i svůj hodi-
ny. Že ji očí lidí tím rozpláče. Nepíše si
snad nějaké vymyšlené věci, abys nemyslel
ať přeháním. To bydl si vůbec raději nepo-
la. Ať ať se vrátíš, potvrdí si to - všechno.
Ať se všeho toho řádu, přišla apráva jako
blesk na moje chodí přede. P. Dr. Schrammek
osnamovala, se přijde k přelíčení 23. ledna t. r.

Ruce se mě třásky, nohy podlomily a já sebou
sekla na otomanu a nebyla schopna slovo
se sebe vyraziti, ba ani Jička doobléknouti.

Ty dny strašně jak se vlekly, od štvrtka do
úterka. Já lomila rukama a prosila Boha
a vysvobození Tebe. Zařadila jsem sama
se sebou, zda se sam mohu dostavit či mi-
koliv. Pak eosi mi řekalo jdi, už k vůli
jáje jsem se udeřela, která se bronila
o to se Te už 8 měsíců neviděla, a já ano.

Proto Te prosím, bys mi odpustil se
jsem nesplnila své přání bydl sam ne chodila.
Ať byla to jediná přelíčenost, jak jsem

3.)

Te mohla pro dlouhé době zase spatřit, tře-
bas jsem s Tebou nemohla mluvit, ale aspoň
že jsem Te mohla pro celou dobu jen pohle-
dem líbat, a vrhl si hluboko do srdce
své celé tělo, které jsem tolik milovala,
a chtěla pro sebe a naši děti přel. Přel pře-
a dopustil, se k soudu došlo. Toho jsem se
právě nejvíce bála. Jen mi to nejde nějak
do hlavy, vždyť ji byl vybován jako vědo-
ci síla do kovárny, a se Te pasí domů. Jak
je to možné? To je mi moc divné, proč Te
tedy vybírali? Nyčí prosím Boha, by Te
nedávati prý. Nedopust to přel. Přel tak-
to se mám Jaroslávku blíž. Tak by už
pro mne svět přestal existovat. Vždyť
vlastně nebyl ji souzen jen Ty, my brá i
já s dětmi jsem odsouzena i kat celé Dr.
na Tebe o hladu a bídě. Doufala jsem
na Tvé osvobození, se bude konec utpenu, a
takto se musím plahočit a čekat. Vždyť
choďm deuně spát v 1 hod. až ve 2 hod. a
ráno už musím vstávat o 6 hod., abych
mohla sehnati dětem aspoň na to mléko
nebo 150 k týdně mě vůbec nestací. Mám to
tak na 2 až 3 dny. Nyčí jsem bez práce,
u L. už 5 neděl nejsem. Co je s Lápelem?

(Drahý tatíčku.)

Co stále děláš? Jiříček na tebe hrozně
vzpomíná, a modlí se: Pambůčku posil se
vrať mně tatíčka. Modlíme se na tebe druhou
noci. Mně na tu dobu co jsi pryč kousnul pes.
Vrátila jsem se od doktora $\frac{1}{2}$ 1 noci. Tla se mamka
leka Maňa. Ta pani to musela zaplatit. Mamka
právě se mazlí s svým černým sáhem které si.

posílá. Nezapomeneme nikdy na tebe. A mamka
líbá právě tvoji kolu a mýdlo a podvazek.
Babičku vrát se nám. bory domů vtipujeme
na tebe. Vrat se nám. Posíláme ti milionůvek
pus nebo celé nákladní auto.

Ta para musela zaplatit
doktora 100K a Jaruše
na dlan 300K.

ječek přestal dušit, steskem
po tobě hned druhý den.

mluví a tobě neustále, jest
roztomilý. Líbá tě tvá věrná žena a Tvoje děti.

Tvá

Jaruška

ječek a Mamka